

רשימה מס' 6

הנוסעים בראשונה לחו"ל מבל" לשלם מס כחוק

- סה 015 לניו-יורק.
- **יעקב בן-יהודה**, מנהל אגף התעופה האזרחית במשרד-התחבורה, 10.9.76, טיסה 325 לפאריס.
- **אפרים עברון**, סמנכ"ל מישר-רדהחוף, 15.9.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- **יוסף תקוע**, מנהל אוניברסיטת בן-גוריון, 17.9.76, טיסה 015 לניו-יורק.
- **חיים הרצוג**, שגריר ישראל ב"אוס", 17.9.76, טיסה 015 לניו-יורק.
- **משה ריבלין**, מזכ"ל הסוכנות, 18.9.76, טיסה 016 לניו-יורק.
- **עזרא בלס**, מנהל נמל-התעופה בן-גוריון, 19.7.76, טיסה 015 לניו-יורק.
- **אליהו חסין**, יועץ לשר-החוף, 23.9.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- **אפרים בן-ארצי ורעיינתו**, 23.9.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- **ח"כ חיים לנדאו ורעיינתו**, 27.9.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- **ניצב אלי דקל**, סמנכ"ל ה-מיטרה, 28.9.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- **אלקנה גלי**, דובר התעשייה האווירית, 29.9.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- **אריה גוראל ורעיינתו**, מנכ"ל מישרד-העבודה, 1.10.76, טיסה 015 ל-לונדון.
- **שלום רוזנפלד**, עורך "מע-ריב", 7.10.76, טיסה 001 לניו-יורק.
- **ד"ר מני תל-השומר**, 10.10.76, טיסה 015 לניו-יורק.
- **ד"ר שני תל-השומר**, 10.10.76, טיסה 105 לניו-יורק.
- **דויד פורת**, 10.10.76, טיסה 015 לניו-יורק.
- **אופירה נבון**, רעיית יושב-ראש הכנסת, 12.10.76, טיסה 023 לניו-יורק.
- **אהרון רמז**, מנכ"ל רשות-הנמל לים, 14.10.76, טיסה 001 לניו-יורק.

זוהי רשימה נוספת של נוסעים שקנו כרטיס למחלקה-ריגלה וטסו במחלקה-ראשונה. לפי החוק היה עליהם לשלם מסינסיעות על הפרש במחירי הכרטיס בין המחלקות. המס על כרטיס ל-

ח"כ לנדאו
שותף להנאה

ארצות-הברית הוא 600 לירות. **יוסף קלארמן**, חבר הנחלת הסוכנות, 10.9.76, טיסה 015 לניו-יורק. **משה ריבלין**, מזכ"ל הסוכנות, 10.9.76, טיסה 015 לניו-יורק. **השר יוסף בורג**, 10.9.76, טי-

כשר אבל מסריח!

מיפעל לזוגות צעירים, שנועד לתת פית-רוידיור לזוגות צעירים החסרים קורת גג. בראש המיפעל עמד אז עורך-הדין **אהרון מלצר** מרשימת ע"מ. בין ה-נרשמים אז לדיור היה גם בנו של צבי רנר, יעקב הנ"ל, וזאת למרות היותו בעל דירה מרווחת.

האחראי כיום על הזוגות הצעירים ב-עירייה, **פרץ אוניקובסקי**, בדק את המקרה, והרי תגובתו: יעקב רנר רכש באוקטובר 1971 דירה במיפעל הזוגות הצעירים של העירייה, ברחוב יצחק שדה. לפני שנה וחצי ערכה העירייה ביקורת בכל הדירות, לראות אם רוכשיהן גרים בחן, ויעקב רנר נמצא גר בדירה. בבני-קורת שניה שנערכה ב-25 באפריל השנה נמצא, כי הדירה ריקה ואין גרים בה. רנר הבן שלם תמורת הדירה 43 אלף לירות, ושיטחה 75 מ"ר.

בדיקת חווי-הרכישה העלתה, כי בתי-קופת מלצר היו הדרישות מזוג צעיר כי קונה הדירה יהיה מתחת לגיל 35, וכי התחתן אחרי אפריל 1966. לא היתה כל הגבלה אחרת, כגון שאסור לו להיות בעל דירה אחרת. מסתבר, למרבה ה-צער, אומר אוניקובסקי, כי רכישת הדי-רה על-ידי רנר הבן התאימה לתקנות של אז, למרות שברור כי נגדה את כוונת העירייה. כיום, דבר כזו הלא ייתכן.

צבי רנר הוא חבר הנחלת העירייה מזה זמן קצר בלבד. לפני שנים רבות, בתקופת ראש-העירייה **חיים לבנון**, הוא תורחק מן העירייה על-ידי לבנון אחרי שוועדה פנימית מצאה אותו אשם בחריגים כספיים בנייהול ענייני כספים שהיו באחריותו. הוא חזר רק עתה ל-תחילה, ככוס של איגוד העובדים ה-ליברליים.

לחבר הנחלת עיריית תל-אביב, **צבי רנר**, בן ושמו **יעקב**. הבן נשוי באושר לאשתו **ניצה**, וגר מזה כמה שנים ב-רחוב לה-גרזיה 42 בתל-אביב, בדירה בת שלושה חדרים. דירה זו, אגב, שר-כנת ליד דירת אביו. עיריית תל-אביב יזמה בשנת 1971

חבר-הנחלה רנר
שותף להטבות

מילחמת סוכני-הביטוח

בסוכנות, אך מאשר כי הילוה לו סכום גדול עוד יותר מזה שנמסר, וכי זוהי זכותו. התלונה גם מוסרת כי רכש וילה מפר-ארת בירושלים ולא הצהיר עליה. בן-יעקב מאשר כי קנה את הבית של אל"ז עזר ליבנה המנוח, בסכום של 860 אלף לירות, וכי אלמנתו של ליבנה, **ארנה**, העדיפה למכור לו ולא לאחריים שהציעו סכום גבוה יותר, כיוון שהאח-רים רצו לשלם מתחת לשולחן והיא סירבה לחלל את שמו של בעלה ה-מנוח.

מנהל בן-יעקב
שותף לרווחים

במיסגרת מאבק-האיתנים בין סוכני ביטוח-החיים, החליטו כמה סוכני-בי-טוח להפעיל את מחלקת-החקירות של מס-ההכנסה נגד **שימעון בן-יעקב**, מגדולי הסוכנים בישראל. בן-יעקב הח-זיק עד סוף יוני 1977 בסוכנות הביט-עדות לביטוח-חיים של חברת-הביטוח "יובל". הוא מגויס מדי-שנה ביטוחים ב-6 מיליון לירות לערך. בסוף יוני הבא הוא ינתק את קשרי הביטוח עם "יובל", יקים סוכנות עצמאית שתמי-כור ביטוחים לחברות שונות, תתחייב על מינימום ביטוחים לשנה. צעד זה מפחיד סוכנים אחרים, הרואים בקיש-ירהם הנוכחיים עם חברות-הביטוח מקור-הכנסה יציב ואיתן.

חששות כאלה עלו גם בלב סוכן ש-שמו **אברהם אורני**, שהיה סוכן של בן-יעקב. הוא פרש לפני כשנתיים, וניהל נגד בן-יעקב מאבק מישפטי שבמהלכו ננזף קשות על-ידי בית-המישפט. אורני הקים סוכנות בשם "נאמנים", שקיבלה חוזה שמן ביותר עם סוכנות-הביטוח "סלע" השייכת לקבוצת "בנק לאומי". שייעה לו בהשגת החוזה העובדה כי שות-פו ל"נאמנים" הוא **מיקי ברוכשטיין**, בנו של היועץ המישפטי של "בנק לאו-מי".

בין "נאמנים" לשימעון בן-יעקב מת-חוללת מילחמת-חורמה על השליטה ב-שוק-הביטוח המושג. לפני כחודש לב-שה המילחמה תפנית חדשה. אל מה-לקת-החקירות של מס-ההכנסה הגיעה תלונה אנונימית נגד בן-יעקב, ובה נאמר כי הוא רושם עמלות על שם קרובו **יעקב ויזל** (65) שלמעשה אינו משגי-אותו, אך הרישום על שמו מקטין את המס. בן-יעקב מכחיש כי עשה זאת. תלונה אחרת טוענת כי רכש מסוכן בכיר שלו, **משה לנדאו**, את מניותיו בסוכנות, ולא הצהיר על כך. וכן, כי הילוה ללנדאו 225 אלף לירות לרכישת דירה.

בן-יעקב מכחיש כי ללנדאו היה חלק

בלוך קונה את "כתר" מ"כלל-תעשיות"

איל-העיתונות מבראזיל, **אדולפו בלוך**, בעל השבועון "מאנשאט", מנהל משא-ומתן מתקדם לרכישת דפוס "כתר" בירושלים מחברת "כלל-תעשיות". הרי-כישה היא של הדפוס בלבד ולא של ה-הוצאה, הנשארת ב"כלל" עם תוכניות פיתוח והרחבה.

סכום הרכישה הוא כ-15 מיליון ל-י-רות. השקעת "כלל-תעשיות" היתה, לפ-ני כמה שנים, 1.7 מיליון לירות ב-מניות. יש לנכות מן הפרש במחירים את חובות החברה לבנקים.

דפוס "כתר" הוא מן המשוכללים ב-ישראל, משתרע על שטח של כ-20 דונם, בעל אפשרויות-ההדפסה הגדולות בארץ. צוות-הדפוס נחשב כמעולה ביותר. נמסר כי בכונתו של בלוך לרכוש ציוד רוטציוני, ולהחל בהוצאת שבועון-טלוויזיה.

עץ-לבד" רכש את "ציקלון"

קונצרן "עץ-לבד" רכש מן "החברה הימית להובלת פרי" את חלקה במיפעל "ציקלון", המייצר חלקים למטוסים. ה-רכישה היא של 40% מן המניות, ושולם עבורה סכום של 4 מיליון לירות. הרי-כישה איפשרה ל"חברה הימית" להסדיר את תשלום חובותיה בישראל. "ציקלון" הוא מיפעל ריווחי ביותר, העובד בתפוקה מלאה כל העת.

"האחים וורנר" ועורכי-הדין

חברת-הסרטים "האחים וורנר" פר-עלת בישראל שנים רבות, ולה יועץ מישר-פטי קבוע, הוא עורך-הדין **משה נח-שון**. נחשון, שמישרדו היה לשעבר ב-שותפות עם ח"כ **יוחנן באדר**, נחשב כמחד מעורכי-הדין המעולים בארץ.

לפני שבועות אחדים פתחו "האחים וורנר" במשא-ומתן בישראל על הפקת הסרט "מיבצע אנטבה". נחשון הופתע מאד כאשר לא פנו אליו מן החברה, לצורכי עריכת החוזה. בירור קצר העלה כי החברה העדיפה, לצרכי עריכת החו-זה עם ממשלת ישראל, לשכור את שירי-תי מישרד עורכי-הדין "ברזל-דעואל-שטריקס". נחשון פנה אל נציגי החברה בשאלה ואלה הסבירו, במבוכה, כי ה-דבר נעשה לא בגלל שמישרד "דעואל-ברזל-שטריקס" טוב יותר, אלא כיוון שנאמר להם שיש למישרד זה קשרים טובים יותר, שהרי זהו מישרד-לשעבר של השר **חיים צדוק**.

נחשון הרים ידיים, החוזה השמן נעשה על-ידי מישרד צדוק-לשעבר, אבל הסוף ידוע: הקשרים לא עזרו. צדוק אף לא העלה בדעתו כי קישרי העבר מחייבים אותו לדבר-מה, ממשלת ישראל סירבה להענות לתביעות "האחים וורנר" וה-הפקה בוטלה.

עופר בנהריה

שר-השיכון **אברהם עופר** החליט, כנראה, למוש קימעה מחקירות העברים של החוקרים עליו, ויצא ביום השישי האחרון לארוחת-צהריים עם ראש-עיריית נהריה, בנהריה. השר הגיע למ-קום ערב קודם-לכן, ונכנס ללון במלון "קלרטון". אחד הזמנים במלון ארבעה חדרים: השר עבר עממו, שני עבור נהגו, שלשי עבור דוברו, רביעי עבור נהגו של הדובר.